

Kyokushin Kenbukai. Cele i strategia rozwoju.

2019-04-12 19:24

Kyokushin Kenbukai powstał w duchu kultywowania idei Budo Karate, które w swoim centrum stawia rozwój człowieka nie tylko jako sportowca, ale również przyszłego mistrza. Dlatego shihan Tsuyoshi Hiroshige, tworząc ze swoimi uczniami nową organizację Budo Karate Kyokushin Kenbukai Organization, chciał aby nie była to kolejna prywatna organizacja nastawiona na zyski i rozgłos.

Osiągnięcia i rozwój samego Mistrza są nie do podważenia. To z jego małego, ale znanego na całym świecie Jonan Dojo, pochodzą zawodnicy i mistrzowie, tacy jak: Kenji Midori, Kenji Yamaki, Hajime Kazumi, Masayoshi Takaku, Nochirika Tsukamoto, Kunihiro Suzuki, Tatsuya Iwasaki czy Masahiro Kaneko. Wszyscy oni byli mistrzami świata lub Japonii, a dwóch z nich (Kenji Yamaki i Hajime Kazumi) zaliczyli test 100 kumite. Po śmierci Mistrza Hiroshige 18 kwietnia 2018 roku na jego zastępcę wybrano shihan Masahiro Kaneko, który związany był z Jonan Dojo od samego początku swojej drogi karate.

Kaicho Kaneko był osobistym uczniem (uchi deshi) Mistrza Hiroshige i jego zamiarem jest kultywowanie przekazu i nauki swojego mistrza. Mistrz Hiroshige stworzył szkołę Kyokushin, która oparta była na wiedzy i doświadczeniu wielu mistrzów sztuk walki, a system jaki stworzył, kształtował się na rozwoju fizycznym i duchowym, gdzie siła duchowa miała być motorem napędowym fizyczności. Dwa filary jego szkoły to: Kyokushin Karate Masutatsu Oyama i Taikiken Kenichi Sawai. Obie te szkoły sztuk walki kultywują rozwój człowieka w duchu Budo Karate i uzupełniają się nawzajem. Taikiken (I-ken) jest pomostem łączącym to, co duchowe i to, co fizyczne (kyokushin). Sam mistrz Hiroshige zawsze podkreślał, że siła jego uczniów bierze się z I-ken, z tego co duchowe i niewidoczne.

Kenbukai to połączenie dwóch filarów, na jakich opierał się Mistrz Hiroshige. KEN (pięść) jest tu rozumiane w znaczeniu I-ken, BU w znaczeniu “wojenne” odnosi się do Budo, KAI to stowarzyszenie, rozumiane w japońskim prawie jako nieprywatne i niesłużące do generowania zysku. W bezpośrednim tłumaczeniu możemy mówić więc o “Stowarzyszeniu Wojennej Pięści”, natomiast tłumacząc dowolnie i prosto, Kenbukai oznaczać będzie sztukę realnej walki. Oczywiście nie należy traktować tego dosłownie, ponieważ tradycja kanji odnosi się bardziej do metafor niż bezpośredniego przekazu.

Cel i strategia rozwoju Kenbukai:

Po pierwsze: dbanie o rozwój ćwiczących, w szczególności młodych ludzi; o ich rozwój zdrowia duchowego i fizycznego w duchu Budo Karate,

Po pierwsze: wychowywanie silnych ćwiczących, nie tylko zawodników na turnieje, ale jako ludzi, którzy potrafią pokonać codzienne trudności i osiągnąć mistrzostwo w duchu Budo Karate,

Po pierwsze: umożliwienie rozwoju wszystkim ćwiczącym, niezależnie od wieku, doświadczenia, stopnia zaawansowania, w celu utrzymania zdrowia i sprawności w duchu Budo Karate.

Mistrz Hiroshige wierzył, że organizacja Kenbukai będzie łączyć osoby, dla których rozwój w sztukach walki będzie celem ostatecznym w znaczeniu Budo Karate. Celem Kenbukai nie jest "produkowanie" zawodników i trenerów karate jako idoli o wątpliwej wiedzy i umiejętnościach. Organizowanie niezliczonej ilości turniejów, podwajane poprzez tzw. kwalifikacje jest również poza założeniami.

Warto jednak podkreślić, że organizacja Kenbukai nie neguje zawodów sportowych i współzawodnictwa, jeżeli są one dla ćwiczących częścią ich dochodzenia do mistrzostwa i stawania się lepszym człowiekiem.

Celem Kenbukai jest wychowanie mistrza, który będzie rozwijał się w zdrowiu duchowym i fizycznym, a sam mistrz będzie propagatorem i przykładem takiego rozwoju w duchu Budo Karate. Następca Mistrza Hiroshige, Kaicho Masahiro Kaneko, kultywując wizję rozwoju Kenbukai, dużą wagę przywiązuje do rozwoju osobistego każdego ćwiczącego oraz rozwoju wszystkich, którzy już osiągnęli poziom czarnego pasa (w tym sensei i shihan). Kaicho Masahiro Kaneko uważa, że rozwój mistrza powinien trwać nieustannie, bo tylko taki daje prawo bycia mistrzem. Stajemy się mistrzami wyłącznie poprzez proces uczenia się, a nie poprzez nagrody, jakimi są honorowe nadawania stopni*. Samo bycie i funkcjonowanie jako urzędnik w strukturach organizacji, dla własnego wzbogacania się, próżności i megalomani, nie mając nic do przekazania następnym pokoleniom, nie jest zgodne z przekazem Mistrza Hiroshige, ani traktowane jako bycie mistrzem karate.

System treningowy Kyokushin Kenbukai oparty jest na systemie, jaki wypracował Mistrz Hiroshige w ciągu całego swojego życia, bazując na podstawie systemów szkoleniowych różnych sztuk walki z Japonii, Chin i Okinawy. System ten oparty jest na zrozumieniu przesłania założycieli i propagatorów karate jako sztuki realnej walki, która powstawała i rozwijała się na Okinawie, w dwóch rejonach: Naha i Shuri. Mistrz Hiroshige odkrył wielką moc wewnętrznych stylów Wu-shu, jakim jest między innymi Yiquan i jego japoński odpowiednik - Taikiken. W systemie szkoleniowym Kyokushin Kenbukai najważniejsza jest spójność wszystkich części treningu, która decyduje o skuteczności i ciągłym rozwoju karate Kyokushin jako podstawowym filarze w osiągnięciu mistrzostwa Kenbukai. System treningowy Kyokushin Kenbukai, jaki rozwinął Mistrz Hiroshige, jest spójny w dwóch aspektach: duchowym i fizycznym w oparciu o ćwiczenia I-ken.

Wszystkie części treningu Kihon, Ido-geiko i Kata są ze sobą ściśle powiązane i (razem z kumite) tworzą zrozumiałą całość. Proces szkolenia zaczyna się od zrozumienia podstaw: właściwej postawy, zasad wykonywania pojedynczych technik w Kihon-geiko. Następnie trening ruchu Ido-geiko uczy zrozumienia zasad przemieszczania środka ciężkości. Trening kata łączy technikę i zasady uważności (mindfulness) oraz koncentracji. Kumite jest podsumowaniem wszystkich części treningu, ale bez kumite nie zrozumie się tych części treningu, gdzie właściwa postawa, poprawne przemieszczanie się, uważność, umiejętność napinania i rozluźniania mięśni będą miały decydujące znaczenie.

Mistrz Hiroshige zbudował siłę i wyjątkowość swojego systemu w indywidualnym podejściu do każdego ćwiczącego, a swoim uczniom dawał autonomię w poszukiwaniu drogi rozwoju w oparciu o podstawy i

źródła sztuk walki.

OSU !!!

Bogusław Jeremicz

*większość liczących się organizacji kyokushin nadaje stopnie honorowe tylko od 6 dan.

